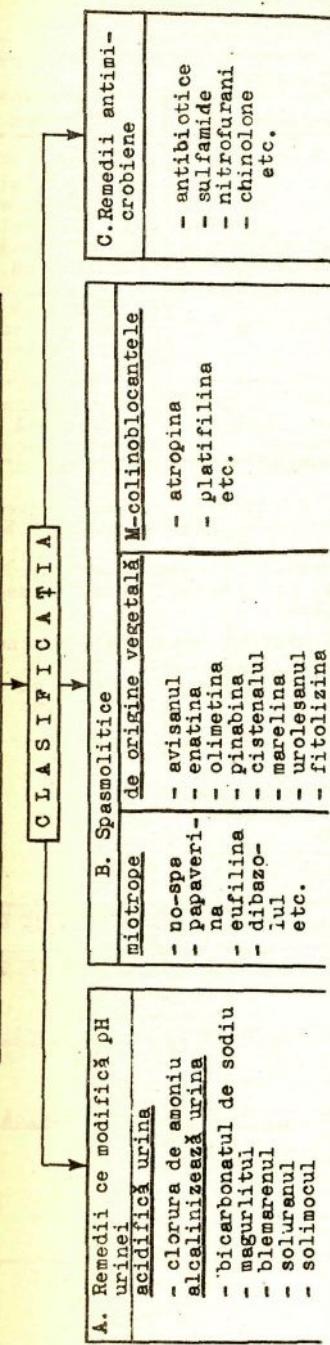

REMEDII UTILIZATE ÎN UROLITIAZĂ
(remedii ce contribuie la eliminarea calculilor urinari)

C A R A C T E R I S T I C A REMEDIILOR UTILIZATE ÎN UROLITIAZĂ

- Remedii ce alcalinizază urina
- preparatele contin citrat de sodiu, potasiu, magneziu, acid citric, bicarbonat de potasiu;
 - preparatele modificață pH urinei pînă la valoare 6,2-7,0 și în astă fel contriducă la dizolvarea calculilor formati în urina acidă (uratilor, oxalatilor, produse de sulfamide);
 - se dozează individual cu lîngurîtele de măsură fin 3 priză cîte 2-3 g la o prioritate;
 - controlul se efectuează cu ajutorul hidratiuelor indicate anexate la prepartea sub controlul medicului cu corectarea dozei (la supradозare se alcătuiează mult urină și în astă condiții se pot forma alte tipuri de calculi (fosfatii, carbonatii);

Spasmolitice de origine vegetală

- preparatele contin uleiuri etericice, flavonoide și slăi compuși care contribuie la eliminarea calculilor și la ameliorarea nefrolitiazei;
- în afară de efectul spasmolitic acesta remedii mai posedă: acțiune diuretică - cistenalul, olimetina, enatina, actiune antiinflamatorie - cistenalul, olimetina, enatina, urolesanul, fitolizina, marelinea
- acțiune antisепtică - pinsabina, cistenalul, olimetina, enatina, acțiune colecteoretore - olimetina, enatina, urolesanul
- colică renală - avisanul, urolesanul, cistenalul nefrolitiază - cistenalul, olimetina, enatina, marelinea, pinsabina colelitiază - olimetina, enatina, pinsabina, urolesanul contraindicații:
- nefrite - pinsabina, olimetina, enatina
- pieleonefrite - pinsabina
- glomerulonefrite - cistenalul
- hepatite - olimetina, enatina
- ulcer - olimetina, enatina

**REMEDII UTILIZATE ÎN DEREGLĂRILE
METABOLISMULUI HIDRO-SALIN**

Parametrii	Tipul deshidratării		
	izotonă	hipertonă	hipotonă
Caracterul Simptomele	$H_2O =$ sare slăbiciune, somno-lentă, temperatură subfebrilă, piele rece, uscată, scaun cu mucus, crește hematocritul și con-tinutul proteinelor în sînge	$H_2O >$ sare excitabilitate, neliniște, sete excesivă, hipertermie, pielea caldă, uscată, scaun vomă, crește presiunea osmotică și concentrația Na în sînge	$H_2O <$ sare comă, convulsiuni, tendință spre hipotermie, pielea rece și laxă, cianoză, vomă, scaun apoi, micșorată presiunea osmotică și concentrația Na în sînge
Principiiile tratamentului	Tratamentul depinde de tipul deshidratării: compensat sau decompensat. Dacă deshidratarea este compensată se efectuează rehidratarea perorală, iar dacă este decompensată se infăptuiște rehidratarea prin terapia de infuzie, care include: a) infuzia preparatorilor ce restabilesc volumul singelul circulant (plasmă conservată, soluție albumină 10%, reopoliglukină) b) îmbunătățirea microcirculației (hemodez, polidez); c) restul volumului de lichid se restabilește în dependentă de forma deshidratării: soluție glucoză 10% cu insulină, soluție salină izotonă (ser fiziologic)	soluție glucoză 5% soluție izotonă NaCl	soluții saline hipertone 5, 10 20% NaCl, soluții gluco-saline

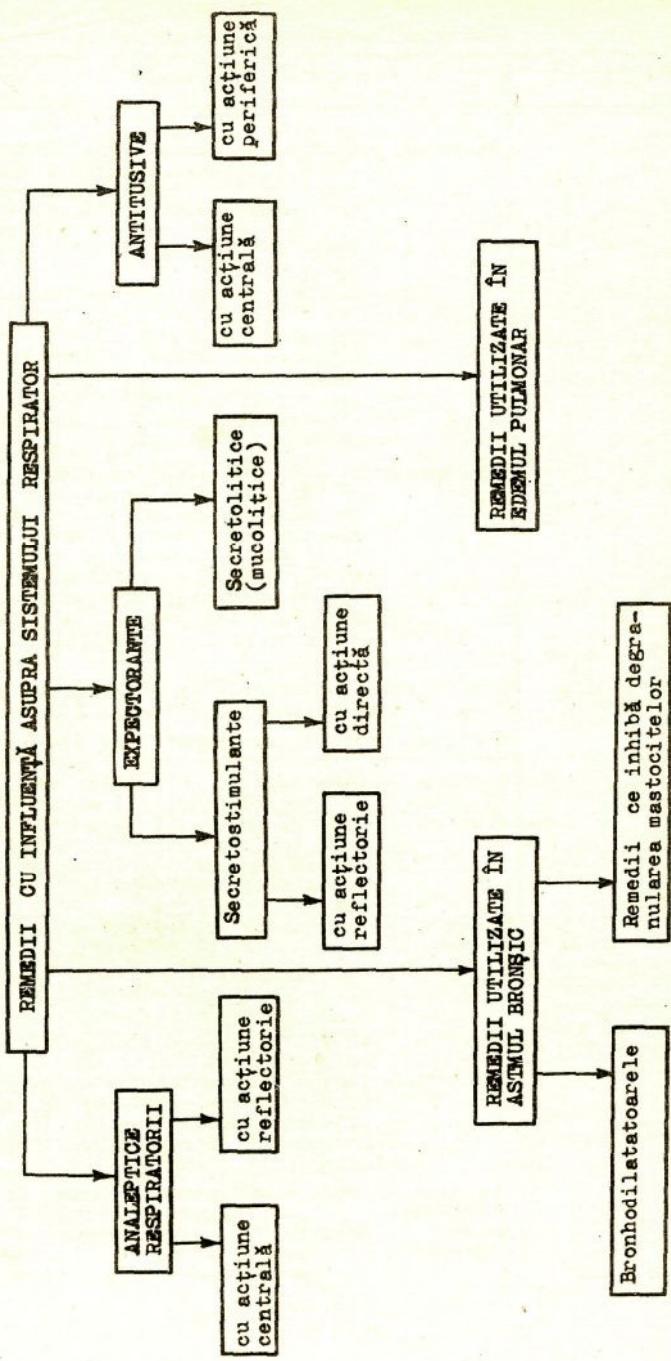
**GRUPURILE DE REMEDIII UTILIZATE
ÎN DESHIDRATĂRI**

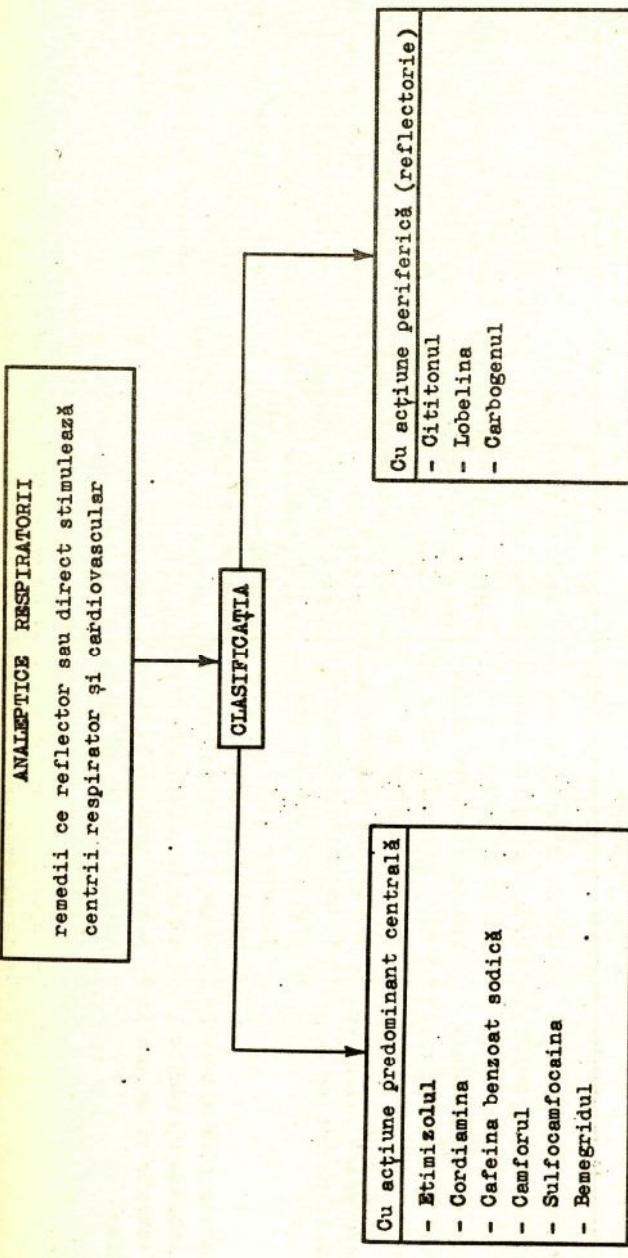
I. SOLUȚII CRISTALOIDE	
1	glucoza
2	preparatele de sodiu
3	preparatele de potasiu
4	preparatele de calciu
5	preparatele de magneziu
6	soluții polielectrolitice: - eatesol - disol - trisol - lactosol - soluția Ringher-Lokk
7	soluții gluco-saline pentru rehidratarea perorală: - glucosolan - rehidron

II. SUBSTITUENȚII POLIMERI DE PLASMA	
A.	cu masă moleculară mare
	- poliglukina
B.	cu masă moleculară medie
	- reopoliglukina
	- hemodez
	- polidez
C.	cu masă moleculară mică
	- manitolul
	- sorbitolul

**REMEDIII UTILIZATE ÎN TRATAMENTUL DEREGLĂRILOR
STĂRII ACIDO-BAZICE**

Forma dereglařii	Preparatele utilizate
Acidoza metabolică (se datorește reținerii unor acizi fizici în organism sau pierderii de alcalii)	<p>Oxigenul - lichidează hipoxia tisulară, activează procesele aerobe și utilizarea metabolitilor intermediari, lactatului, piruvatului, acizilor grasi etc. ce contribuie la lichidarea nu numai a hipoxiei, dar și a acidozei metabolice;</p> <p>Bicarbonatul de sodiu - disociază cu eliberarea de bicarbonat care fixează ionii de H^+ cu formarea de CO_2 și H_2O. Ca consecință se înărtură acidoză și se refac rezervele alcaline. Însă bicarbonatul lichidează numai acidoză extracelulară fiind că nu penetrează în celule;</p> <p>Trisamina - este o bază alcalină slabă ce leagă ionii de H^+ a acizilor organici. Ameliorează atât acidoză intra- cît și extracelulară. Se elimină sub formă neschimbată cu urina ce duce la alcalinizarea ei și mărirea diurezei cu creșterea eliminării acizilor (barbituricelor, selicileștilor, penicilinelor);</p> <p>Cocarboxilaza - contribuie la utilizarea lactatului și lichidarea acidozei.</p> <p>Acetatul, lactatul și citratul de sodiu</p>
Alcaloza metabolică (pierderea de acizi fizici sau prezența de alcalii în exces; de obicei se asociază cu acidoză intracelulară și hipokaliemie)	<p>Clorura de potasiu - penetrând în celulă (la asocierea cu glucoză, insulină) eliberează ionii de H^+ și în astă fel înărtură acidoză intracelulară și alcaloza extracelulară. La ameliorarea alcalozei contribuie și ionii de Cl^-;</p> <p>Clorura de amoniu - acționează acidifiant prin intermediul ionilor de clor;</p> <p>Acidul ascorbic - în doze mari (1000-1500 mg). Este un sistem redox (acid ascorbic → acid dihidroascorbic) participant activ la scindarea produselor intermediare;</p> <p>Diacarboul - inhibă carboanhidraza care duce la alcalinizarea urinei și acidificarea singelui (se elimină bicarbonați și se reține în organism ionii de H^+);</p> <p>Arginina - produce un surplus de ioni de Cl^-; clorhidrat</p> <p>Acidul clorhidric - soluție 0,1 N perfuzie intravenoasă</p>

CARACTERISTICA REMEDIILOR CU ACȚIUNE CENTRALĂ

Caracteristica generală	Influenta asupra centru- lui respirator	Indicații	Contraindicații
<ul style="list-style-type: none"> - Nu posedă acțiune selecțivă asupra centrilor SNC; - Micșorează perioada latentă a reflexelor; - Micșorează pragul excitării centrilor nervoși; - Intensifică schimbul de substanțe, consumul de energie și oxigen în creier 	<ul style="list-style-type: none"> - Măresc frecvența respiraților și minut-volumul respirației; - Mai puternic se excita centrul respirator cind el este inhibat și se micșorează reactivitatea la stimuli fiziolegici (CO_2, H^+, reflexe de pe hemoreceptori); - Efectul este scurt și instabil (zeci de min.) și dă numai cățig în timp pentru transportarea bolnavilor în centre specializate; 	<ul style="list-style-type: none"> - Asfixia nou-născuților (etimizol); - Hipoventilație în intoxicații cu inhibitoare ale SNC, după inec (etimizol, cordiamină, sulfocaină); - Colaps de origine centrală (cafeina benzotetraică, cordiamina); - În legin (cafeina benzocaina); - Insuficiență cardiacă la bătrâni după boli infectioase, pneumonii la caseria centralului respirator, convulsiile la reduserea efectului 	<ul style="list-style-type: none"> - Traume cerebrale, come, hipoxie; - În intoxicații cu toxine convulsive (stricină, securină). a) cu remedii ce excită SNC și posibilitatea convulsiei (antidepresive, antihistamincile, opioide, fensamina, penicilinile etc.); b) remedii ce excite SNC (stricină, securină) - Meningite, tetanos; - Epilepsie în anamneza - Hipotonie la bătrâni (cordiamină)

ANTITUSIVE

alcaloizi vegetali, derivați sintetici și alți compuși capabili să inhibe reflexul tusei în structurile centrale sau datorită influenței asupra terminațiilor sensitive a căilor respiratorii

CLASIFICAREA**Cu acțiune centrală**

(analgezicele opioide - codeina, etilmorfina, morfina)

- Inhibă central tusei din zona dorsolaterală a bulbului și linștește implicațiile psihosociative ale tusei supărătoare;
- Într-o măsură mai mare sau mai mică ele inhibă și îngroașă secretele tracheobronșice, micorează peristaltismul bronhiilor și favorizează bronhospasmul, paralizează motilitatea cililor, oprește respirația, provoacă dependență medicamentosă.
- Sunt indicate în situații speciale în care este prezentă asocierea acțiunii antitusive, analgezice și sedativă la bolnavii cu cancer pulmonar; fracturi de coastă, pneumotorace sub tensiune; infarct pulmonar, anevrism de aortă.

Cu acțiune periferică

(libexinul, glaucina, baltixul, glauventul, nisoprenol, sinecodul, tocizina)

- Blochează arcul reflex aferent al tusei, posedă acțiune anestezică locală asupra mucoasei tracheobronșice, deprimă tonusul bronhiilor;
- Nu se dezvoltă dependență medicamentosă;
- Unele preparate au și acțiune centrală, bronholitică și expectorantă;
- Sunt indicate de obicei în malediile pulmonare, tuse, pînă și după proceduri diagnostice

CARACTERISTICA REMEDIILOR ANTITUSIVE CU ACȚIUNE DIRECTĂ

Preparat	Formele de livrare	Mecanismul de acțiune	Indicații	Contraindicații	Reacții adverse
Libexinul	compr. 0,1	<ul style="list-style-type: none"> - Acțiune anestezică locală asupra mucoasei tracheobronșice; - Efect spasmolitic asupra bronhiilor (mai puternic ca papaverina); - Acțiune N-colinoblocantă moderată 	<ul style="list-style-type: none"> - Bronșite acute și cronice - Bronhopneumonii - Astm bronșic - Enfizem pulmonar - Pleuropneumonii - Pleurită exudativă și uscată 	Bronșiectazi	Anestezia mucoasă bucale după farmiparea comprimatei
Glauciulă clorhidrat, Glauciulă bromhidrat sau Glauvent	compr. 0,05	Acțiune antitusivă cenușală + acțiune bronholitică	Pneumonii, bronhopneumonii, abces pulmonar, tubercoloză	Hipotonie, infarct de miocard	Ameteli, hipotensie, greșă
Tusuprex	compr. obd. 0,01;002	Acțiune antitusivă centrală, expectorantă, slabă	Tuse în catare ale căilor respiratorii superioare și maladii pulmonare	Astm bronșic, bronșiectazi, bronșite cu bronhospasm	Dereglările tubului digestiv
Sinecod	drajeuri și drajeuri retard, sirop - 100 ml./picături - 10 ml.	Acțiune antitusivă, bronholitică și expectorantă	Tusea acută și cronică în bronșita, tubercoloză, silicoză, gripe, tusea fumatelor		

EXPECTORANTE
substanțe care favorizează și fluidifică expectorația sporind cantitatea
secretelor tracheobronnice

SECRETOSTIMULANTE		SECRETOLITICE (MUCOLITICE)
Cu acțiune reflectorice	Cu acțiune directă	
Infuzie, extract de tencuială, ipecă, licorina, clorhidrat, mucalgină, NaHCO_3	Iodura de potasiu, sodiu, clorură de amoniu, benzoat de sodiu, terpinhidrat, uleiuri volatile (de anason, eucalipt etc.) pertusin,	Acetilcisteina, carbocisteina, bromhexina, tripsina, chitosansina, chimoral - 100 forte, terilena, dezoxiribonucleaza, elastolitina

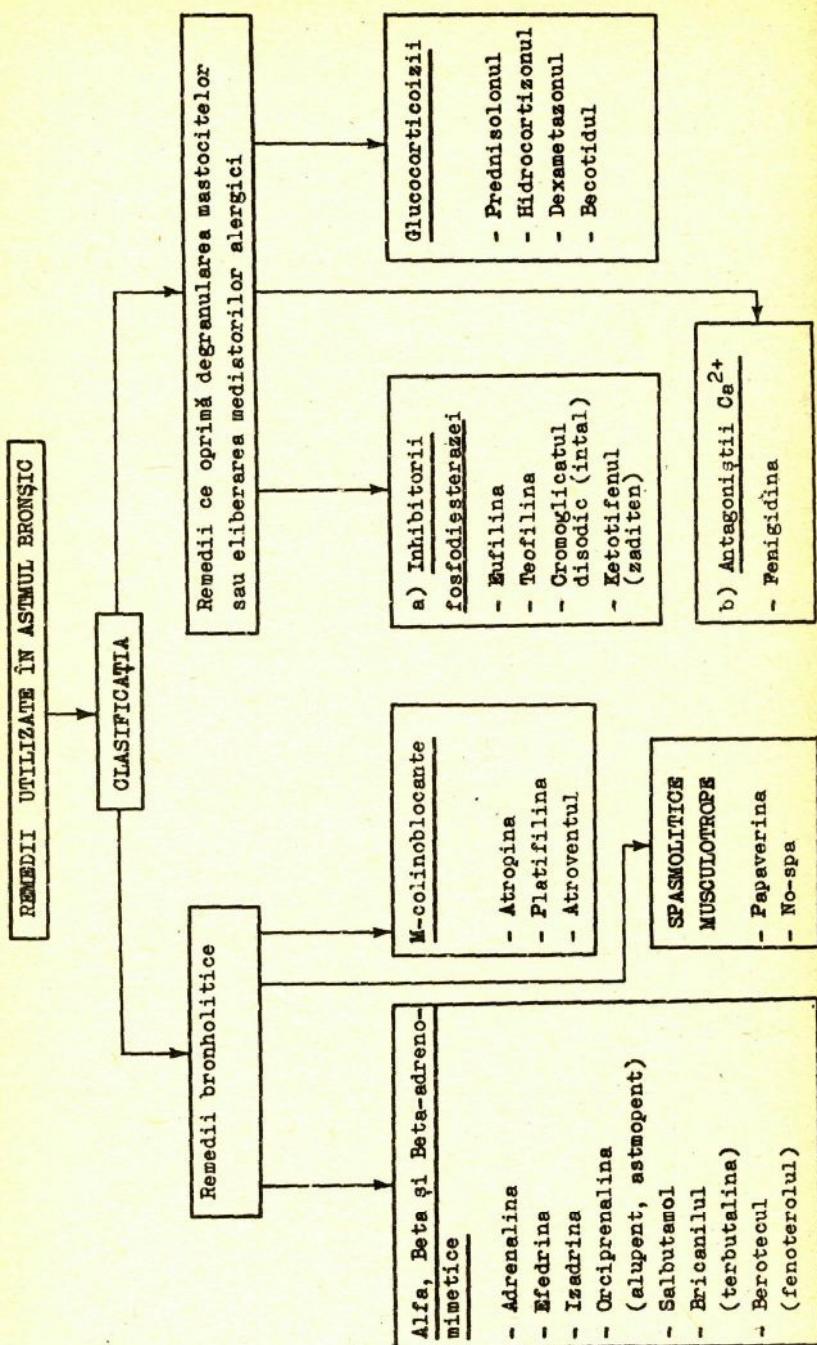
În doze mici irită mucoasa gastrică și reflectorice, mărește secreția bronșică, peristaltismul bronșic și motilitatea ciliilor, favorizând eliminarea secretelor, care devin mai lichide, abundente.

EXPECTORANTE SECRETOSTIMULANTE

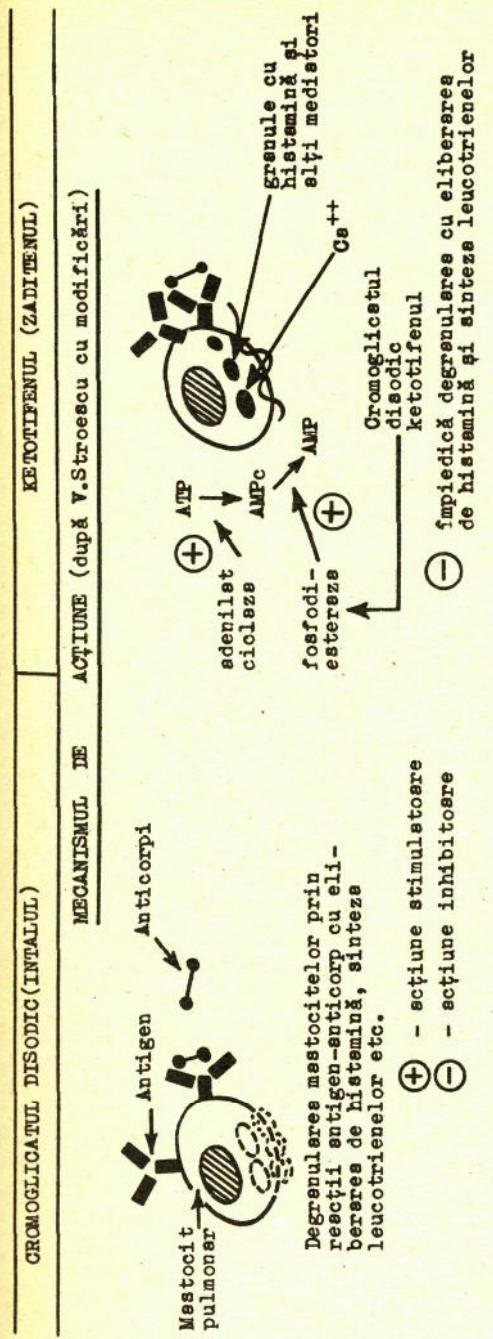
Parametrii	Cu acțiune reflexă	Cu acțiune directă
Indicații	<ul style="list-style-type: none"> - bronșite acute și cronice (licorina, preparatele de termopsis, ipecă, mucaltina); - bronhopneumonii (preparatele de termopsis, ipecă, licorina, mucaltina); - bronhoectazii, astm bronșic (licorina, preparatele de termopsis, ipecă) 	<ul style="list-style-type: none"> - bronșite cronice, bronșite astmatice (iodura de Na, K); - bronșite cronice și acute (clorura de amoni, benzoatul de sodiu, terpinhidratul, uleiurile volatile, pertusina); - astm bronșic (iodura de Na, K, clorura de amoni); - traheite (terpinhidrat, pertusina, ulei anisou); - abces pulmonar (benzoat de sodiu, terpinhidrat, uleiuri volatile, picături de amoniac cu anis); - bronhoectazii (terpinhidrat, picături de amoniac cu anis)
Contraindicații	<ul style="list-style-type: none"> - în formele deschise de tuberculoză; - în abces, cancer pulmonar și alte maladii cu risc de hemoragii; - maladii organice ale SNC, cordului, vaselor; - ulcer gastric și duodenal; (preparatele de termopsis, ipecă, licorină) 	<ul style="list-style-type: none"> - procese inflamatorii acute ale căilor respiratorii superioare și plăminilor (iodura de Na, K, pertusina); - în tuberculoză (iodura de Na, K, pertusina); - maladii renale cu insuficientă renală (iodura de Na, K, clorura de amoni, benzoatul de sodiu, terpinhidratul, pertusina); - boala ulceroasă (clorura de amoni, benzoatul de sodiu)

MUGOLITIGENE

Parametrii	Acetilcisteina, carboxicisteina	Bromhexina	Enzimele proteolitice
Datorită grupului tiol desfașură punctile disulfide interne intracatenele ale segregatelor mucos, formând noi legături S-S între remediul medicamentos și fragmentele de mucoproteina. În rezultat scade viscositatea expectorativiei și micorează proporțiile fragmentelor structurale ale mușchusului.	datorită grupului tiol desfașură punctile disulfide interne intracatenele ale segregatelor mucos, formând noi legături S-S între remediul medicamentos și fragmentele de mucoproteina. În rezultat scade viscositatea expectorativiei și micorează proporțiile fragmentelor structurale ale mușchusului	scade viscositatea sputei datorită, probabil, fragmentelor fibrelor de mucus-lizaharide din structura mușchusului în rezultatul activității enzimelor lipozomale la suprafața mucoasei	desfac legăturile peptidice și polipeptidice din proteine, purori, material necrotic și fibrele de acid dezoxiribonucleic fluidificând secrețiile bronșice purulent. O prioritate a acestor remedii este acțiunea antiinflamatorie, precum și acțiunea preponderentă asupra ţesutului lezat
Indicații	$\begin{array}{c} \text{-S-S-} \\ \\ \text{-S-S-R} \end{array} + \text{R-SH}$ $\begin{array}{c} \text{-S-S-R} \\ \\ \text{-S-S-R} \end{array}$	<ol style="list-style-type: none"> infectii bronhopulmonare; bronșite acute și cronice; bronhopneumopatii cronice obstructive; bronhoectazii; mucoviscidoza 	<ol style="list-style-type: none"> bronșite acute și cronice; bronhoectazii; pneumocoioze; perioda pre- și postoperatorie
Utilizarea	In aerosol - 2-5 ml soluție 20%, timp de 15-30 min., 3-4 ori în zi; intramuscular 1-2 ml soluție 10%, 2-3 ori în zi; 8-15 zile; intratraheal cîte 1 ml soluție 10% pentru spălarea căilor bronhiiale	oral - comprimate 4-8 mg, 3-4 ori în zi; inhalator - 2 ml se dizolvă 1:1 cu apă distilată, efectul apare pete 20 min și durează 4-8 ore; subcutanat, intramuscular, intravenos în cazuri grave cîte 2 ml 2-3 ori în zi.	<p>tripsina, chimitripsina intramusculară cîte 5-10 mg în 1-2 ml soluție 0,5% novocaină; inhalator 5-10 mg în 2-3 ml soluție izotonica;</p> <p>chimoral - cîte 2 drageuri 3 ori în zi, apoi 2 ori în zi; chimopsina - inhalator 25-50 mg în 5 ml soluție izotonica</p>
Reacții adverse	Greșă, bronhospasm, spută cu singe, iritare la administrație intramusculară	se suportă în general bine, oral - greșă	<p>e posibilă lezare ţesutului sănătos, iritarea mucoaselor, reacții alergice, bronhospasm; cu prudență în hemoptize</p>

FARMACODINAMIA CROMOGLICATULUI DISODIC (INHALATULUI) SI KETOTIFENULUI

I43

- impiedică declenșarea crizei de astm bronșic precum și crizele provocate de efort, frig, substanțe iritante;
- poate diminua necesarul de beta-srenomimetică și reduce dozele de glucocorticoizi;
- se administrează inhalator (cpsule într-un inhalator special) efectul se dezvoltă rapid și durează cîteva ore, fiind eficacitatea depină de săptămîni;
- este suportat bine, uneori provoacă fenomene de iritație trhoeobronșică și poste declenșă în momentul inhalării bronhosperm. Mai rar se disting - cefalee, amefeli, greșă, ștrângere, urtică și erupții cutanate, edem angioneurotic, eozinofiliie
- mai posedă acțiuni: H1 - histaminolitică;
- inhibă degenerularea leozinofilelor;
- este utilizat de semenea cu scop profilactic în astmul alergic și la o parte de bolnavi cu astm intrinsecă;
- se administrează oral dimineață și seara la începutul tratamentului; sedare, somnolenta, uscăciunile gurii, anorexie, epigastrialgii, constipație, smetezi.

**JUGULAREA ACCESELOR DE ASTM BRONȘIC
ȘI "STATUS ASTHMATICUS"**

Formele de astm bronșic	Remediile utilizate
ușoară	efedrină izadrină orciprenalină eufilină teofedrină solutan - în picături
moderată	alupent atrovent astmopenet salbutamol berotec solutan
	atropină efedrină eufilină izadrină
gravă	adrenalina (soluție 0,1% - 0,3-0,5 ml) efedrină (soluție 5% - 0,5 ml) orciprenalină (soluție 0,05% - 1 ml) eufilină (soluție 2,4% - 10 ml sub formă de injecții) prednisolon - 30-60 mg
"status asthmaticus"	- adrenomimetice beta-adrenomimetice - salbutamol, izadrină, orciprenalină - intravenos adrenalina, efedrină - intravenos prin perfuzie - eufilină - intravenos - glucocorticoizi (prednisolon), - M-colinoblocante (atropină, platinilină), - antihistaminice (dimedrol, suprastină), - tranchilizante (sibazon), - bicarbonat de sodiu, Se practică de obicei diverse asociatii cu dozarea individuală, în dependență de gradul simptomelor astmului bronșic

